

UPPBYGGELSE OCH TRÖST

”Men den som profeterar, han talar för människor, dem till uppbyggelse och förmaning och tröst.”
(1 Kor. 14:3)

Enkel katekes från den Ortodoxa Kyrkans erfarenhet

EN PUBLIKATION FRÅN HELIGA ÄNGLARNAS KLOSTER
AFIDNE, ATTIKIS, GREKLAND
Nummer 9 • januari 2016

✠ Innehåll ✠

- **Text 1:** 1 jan. 2017 (kyrkl. kal.)

*Stationerna
på vår Stora Resa*

- **Text 2:** När den ondes knep inte har någon verkan

*En trollkarls
goda råd*

- **Text 3:** En kristen bara älskar

*Hur vi helar
vår broder*

- **Text 4:** ”Uppenbarelser” om det sanna klosterlivet

*Lydnad och
ödmjukhet*

- **Text 5:** Saktmodets förebilder

Min mor

- **Text 6:** Abba Dorotheos av Gaza (500-talet)

*Själens tre delar
och om odlandet
av goda tankar*

- **Text 7:** Bön med vördnad

*Guds Moder
behagas av
”Akatistoshymnen”*

- **Text 8:** ”Ära åt Gud i höjden...”

*Tacksamhet
och lovsägelse till Herren
för all Hans Nåd*

Förnyade av Inkarnationen
fortsätter vi
mot Korsfästelsen och Härligheten
1 januari 2017 (kyrkl. kal.)

Stationerna på vår Stora Resa

Stallet där vårt Liv och vår Förebild föddes
befinner sig i början av vägen
mot Korset, Härligheten och vår Förnyelse.

- ✠ Ödmjukhet • Självtömmande • Stall • Kors • Offer
• Uppståndelse • Förnyelse • Liv • Himmelrikets Härlighet...

”Stationer” på vår Stora Resa från ”här” och ”nu”,
som förnyas och ”Kristifieras”,
till ”alltid” och det ”eviga” i Kärlekens Gemenskap
med Fadern, Sonen och den Helige Anden.

God resa under Theotokos Beskydd!

”Ty Jag går till Fadern...”

Låt oss gå med, för att vi må dö med Honom...”

(Joh. 14:12, 11:16)

† Frälsarens omskärelses högtid, Helige Basilios den Store

Den ringaste tjänaren av Kristi får,

† Metropolit Kyprianos av Oropos och Fili

■ När den ondes knep inte har någon verkan

En trollkarls goda råd* ”...utan att först ha mottagit Nattvarden och bära ett kors runt halsen”

En kristen man från en förnäm familj i Babylon (dagens Kairo) i Egypten blev för några år sedan utnämnd av myndigheterna¹ till ansvarig fångvaktare och han behandlade fångarna med vänlighet och sympati. Vi behöver inte nämna hans namn eftersom han fortfarande lever.

Han berättade följande för oss och bekräftade sanningen i sina ord med en högtidlig ed: ”Det fanns trollkarlar som någon gång blivit satta i fängelset som jag var ansvarig fångvaktare för. Jag gick ofta till deras celler för att förhöra dem, som det är brukligt att de i min position gör, och registrera deras yttrande för att rapportera till ledningen.

När en av dem, den som var äldst, såg att jag visade förståelse och sympati för alla där, tog han mig avsides och sade på koptiska: **’Jag svär inför dig vid den Gud som lämnade oss i dina händer: Förhör aldrig någon av oss fyra trollkarlar utan att först ha mottagit**

Nattvarden och bära ett kors runt halsen. Därför att mina medfångar är onda människor som vill skada dig, men om du gör som jag sade så kan varken de eller någon annan göra dig illa.”

* * *

När till och med demoner och trollkarlar bekänner detta, blir det uppenbart att de som inte tror på Kristi Heliga Kropp och ständigt hädar Hans Kors och sårar oss på så sätt, till och med är mer ogudaktiga än demoner och trollkarlar.

Vilka menar jag?² Jag syftar på Korsets fiender, vilkas slut blir fördärvet i enlighet med Guds beslut, såsom det blivit förmedlat genom aposteln Paulus mun.

(*) Okända sidor från Gerontikon, del 1, Berättelser av heliga fäder, § 13, (Ekdoseis ”To Periboli tes Panagias,” sid. 64-67.)

1. Myndigheterna: representanter för den islamistiska staten. I Islams historia var det inte ovanligt för kompetenta och välutbildade kristna att bli placerade i ansvarsfulla positioner, som t.ex. Hl. Johannes av Damaskus (se hans liv 4 december).

2. Han talar uppenbarligen om Saracenerna som erövrade regionen på 700-talet och tyranniserade de icke-muslimska. Islam förkastar uttryckligen verkliga Kristi gudomlighet och följaktligen Korset och Kyrkans Mysterier.

En kristen bara älskar

Hur vi helar vår broder med kärlek och omtanke*

Genom stilla och mild kärlek närmar vi oss och helar människans väsen.

Vi påpekar inte någons svagheter och brister inför den personen. Vi talar bara väl om andra. Även om vi ser deras fel, håller vi tyst och bara älskar.

Därför att när vi betar oss mot en hård och obarmhärtig person på det sätt som den ”förtjänar”, gör vi honom bara värre. Men om vi, å andra sidan, behandlar honom med vänlighet och kärlek kan vi göra honom bättre.

En kristen avskyr inte någon.

Vad gör en kristen person? **Han bara älskar.**

Han älskar även sina fiender.

När den Helige förste martyren Stefanos blev stenad tänkte han inte på den fysiska smärtan utan hur han skulle förlåta dem som plågade honom.

Därför sade han: ”Herre, tillräkna dem icke denna synd”.

Det är häpnadsväckande hur långt en troendes kärlek kan gå.

Detta är en säregen kärlek som befriar och ger dig frid.

Den låter Uppståndelsens ljus välla upp inom dig; den öppnar andliga vyer för dig och får dig att delta i himmelska ting fastän du befinner dig på jorden.

(*) Biskop Makarios av Christoupolis ”Herre och Härskare i mitt liv...” [på grekiska] sid. 122-123, (Aten: Ekdoseis ”En plo,” 2016).

"Uppenbarelser" om det sanna klosterlivet

Lydnad och ödmjukhet*

"Gud är nära den som alltid anstränger sig"

Abbas Petros berättade följande: Vi var elva anakoreter som gick tillsammans till Abba Sisoes som då bodde i Klysma. Vi bad honom att säga något till vår uppbyggelse.

Han svarade:

"Förlåt mig, jag är en obildad man, men en gång besökte jag Abba Or och Abba Athre.

Abba Or hade varit sjuk i arton år.

Jag gjorde knäfall inför dem och bad dem säga något till mig.

Abba Or svarade: "Vad ska jag säga? Gå och gör det du ser. **Gud är nära den som alltid anstränger sig**".

Abba Or och Abba Athre kom inte från samma område. De levde ändå tillsammans i förunderlig frid mellan sig tills de lämnade den här världen. **Därför att Abba Athres lydnad var stor och så var Abba Ors ödmjukhet.**

Jag stannade hos dem några dagar och observerade deras liv och jag såg någonting verkligt beundransvärt som Abba Athre gjorde.

En dag hade någon haft med sig en liten fisk till dem och Abba Athre ville tillaga den till Äldsten.

Medan han skar fisken med kniven, ropade Abba Or på honom. Abba Athre lämnade då kniven mitt i fisken utan att skära upp resten.

Jag beundrade hans stora lydnad för att han inte sade: "Vänta tills jag har skurit klart fisken."

Jag frågade då Abba Athre: "Var har du

uppnått den lydnanden?"

"Den är inte min, den är Äldstens", svarade han.

Han tog mig i handen och sade: "Kom och se på Äldstens lydnad".

Abba Athre tillagade fisken, men avsiktligt misslyckades han lite med den. Han gav den sedan till Abba Or som åt av den utan att säga något.

Abba Athre frågade honom: "Smakar det bra, Äldste?" "Mycket bra", svarade han.

Sedan gav han honom en annan liten bit som var perfekt tillagad.

Och han sade till honom: "Jag misslyckades med den, Äldste".

Och Abba Or svarade: "Ja, du misslyckades lite med den."

Sedan sade Abba Athre till mig: "Förstår du nu att lydnaden är Äldstens?"

Jag lämnade dem och gjorde all ansträngning för att sätta i praktiken allt jag sett.

***

Detta är vad Abba Sisoes

berättade för oss.

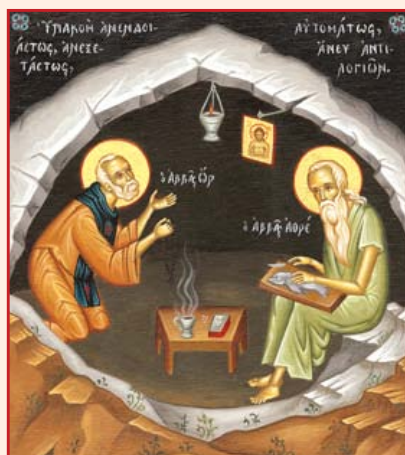
En av oss bad honom:

"Var snäll och säg oss något du själv."

Han svarade: "Den som medvetet har dygden att inte förhäva sig själv, uppfyller den Heliga Skriften i praktiken."

En annan broder frågade honom: "Vad innebär det att avlägsna sig till en fjärran plats, fader?"

Han svarade: "Att vara tyst och inte lägga sig i andras angelägenheter, var än man befinner sig. Det är vad det innebär att avlägsna sig till en fjärran plats."

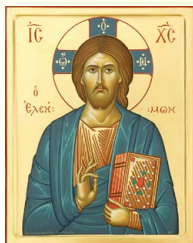

(*) Stora Gerontikon, vol. IV, kap. 15, § 144, sid. 110-115, [på grekiska], utgåva Gynaikieiou Hierou Hesychasteriou "To Genesion tes Theotokou," Thessalonike, 1999).

En levande Ortodox förebild för saktmodet
från den rumänska fromheten

Min mor*

”...hennes kärlek till Gud,
vänlighet och anspråkslöshet...”

Hela sitt liv levde min mor ett djupt andligt liv. Hon hade ingen lärdom från böcker, men hade gott omdöme och intuition. Begreppet *Kyrkans högtidscykel* var något hon inte kände till, men deltog ändå osvikligt i alla dess högtider, även de mindre, med stor fromhet, liksom i de årliga minnesgudstjänsterna för de döda och fastorna.

***

Hon hade omsorg om att ge allmosor nästan varje dag. Hon kallade in främlingar från vägen och visade dem gästfrihet och gav dem vila i vårt hem. Inte en enda fattig lämnade vårt hus med tomma händer. Min far klandrade henne ibland för att hon hade så öppna händer.

***

I minnesgudstjänsterna för de döda deltog hon med stor fromhet. Varje lördag morgon gav hon särskilda allmosor för de avsnomnade: En skål mjölk eller mat och vatten som hon själv tog med sig till grannarna.

Efter det uppehöll hon sig med att tvätta kläder för morgondagen och så lagade hon mat för söndagen, som skulle ätas efter den Gudomliga liturgin, därför att på söndagar lagade hon aldrig mat.

När klockan ringde för Aftongudstjänsten, hade alla arbeten avslutats och då började söndagen.

På söndagens morgon klädde vi oss alla i rena kläder och gick till kyrkan.

Vår far steg upp tidigt på morgonen och efter att läst sina morgonböner, läste han också Akatistoshymnen till Jesus Kristus från Horologion och sedan avsnitt från Nya Testamentet.

Innan vi begav oss till kyrkan bad vi först varandra om förlåtelse och besvarade de andra med ”Må Gud förlåta dig!” Detta gjorde

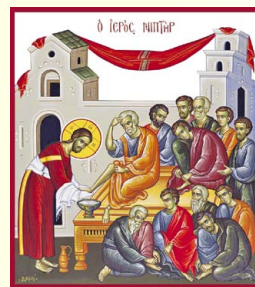
vi inte bara mellan oss som bodde i vårt hem, utan även med grannarna.

***

Med stor fromhet och strikthet höll min mor fastan, tre gånger i veckan, måndag, onsdag och fredag samt de stora fasteperioderna. Det gjorde också de små barnen, även om de var sjuka. Den Stora fastan var en viktig händelse i vårt kristna liv. Vi använde särskilda kärl; skålar, tallrikar och skedar, för den perioden. I våra byar firades Påsken och Kristi födelse i flera dagar.

***

Min mor var en enastående husmor. Hon sydde, vävde på vävstol och stickade. Hon tillverkade själv alla våra kläder: skjortor, jackor, västar, koftor, samt tras-mattor och överkast till våra sängar. Hon uppfostrade åtta barn; sex flickor och två pojkar och hon närde oss alla med Gudsfruktan, heder och respekt för andra människor. Hon var inte rädd för att bestraffa oss heller ifall vi förstörde ordningen i hennes ”kollektiv”.

Fromhet, tro och uppfyllandet av våra kristna traditioners plikter blev för oss naturliga vanor. Det härrörde från hennes innersta väsen, liksom hennes kärlek till Gud, vänlighet och anspråkslöshet.

***

En gång när jag befann mig i staden Broșteni (i nord-östra Rumänien), åkte jag för att besöka vårt hem och stanna där under den heliga Påsken. Då drog jag mig till minnes våra kristna vanor, vilka jag inte sett sedan min barndom.

Jag kunde samtala med min mor och förstod då hur djupt hennes kristna liv var.

På Stora torsdagen lämnade hon huset på morgonen och när hon kom tillbaka fick jag till min stora förvåning reda på att hon hade gått till en sjuk grannkvinna för att göra henne en tjänst: för att tvätta hennes fötter till minne av Kristi ödmjukhet innan den sista Nattvarden. ”Herren tvättade sina lärlungars fötter, ska inte jag då göra något för honom?” svarade hon mig. ”Jag gjorde något

liknande, jag tvättade Marias fötter och satte på henne ett par av mina egna nya strumpor eftersom hon ligger sjuk till sängs.”

Den Stora fredagen hade hon tårar i ögonen hela dagen. ”När jag tänker på hur vår Herre Jesus Kristus led för oss, får det mig att gråta och sucka av smärta”, sade hon till mig.

Den Stora lördagen när vi beundrade hennes kakor och bröd som hon bakade till Påsken, sade hon till oss: ”Jag gör dem så fina, inte för att ni ska njuta av dem när ni äter dem; jag vill inte ens röra dem, utan jag gör det till vår Herres ära, eftersom Han uppstår imorgon.”

* * *

Fastän hon blivit gammal och led av sjukdomar, gick hon ändå alltid till kyrkan.

Husmödrarna bibehöll en gammal vana att kyssa de gamlas och änkornas händer och ge dem pengar i handen. En gång frågade hon mig om det var rätt att hon tog emot pengarna.

Hon sade: ”Jag spenderar aldrig de pengarna för min egen skull, utan jag köper ljus med dem som jag tänder framför Guds Moders ikon och i mitt hem. För varje slant gör jag tio knäfall för dens hälsa

som gav mig den.”

En annan gång ville jag ta reda på vad min mor visste om Kyrkans lära. Då läste hon Trosbekännelsen för mig och andra texter som hon kunde utantill, liksom hela textstycken från det heliga Evangeliet och från Psaltaren. Hon kunde många böner, hymner och verser från högtider utantill, vilka hon hade lärt sig i Kyrkan. Jag förundrade mig över allt detta eftersom jag aldrig vetat om att hon kunde dem och hon höll det inom sig med stor tillgivenhet.

Hon bad ständigt. Innan vi lämnade hemmet, såg vi henne alltid gå till ikonerna. Hon gjorde korstecknet, några knäfall och sedan började hon sitt arbete. Jesu Kristi namn och Guds Moders, uttalade hon med stor själslig värme, med tilltro till och orubbligt hopp om Guds hjälp.

* * *

Hon var länge förberedd för sin död. Klänningen som hon skulle ha i graven, lakanet för sin kista och en bunt ljus hade hon färdiga och förvarade i sin koffert.

Några veckor före hennes död, gick jag för att träffa henne ännu en gång och gav henne ett knippe rena vaxljus som Fader Makarios hade gett mig. Hon blev mycket glad för dem och lade dem i sin koffert; då fick jag tillfälle att se vad hon hade i den.

Hon gick vidare till evigheten den 4 juli 1967, efter några få månaders sjukdom.

Redan innan apostlafastan, bad hon min syster Glykeria: ”Kalla på Fader Ionika så att jag kan bikta mig och få ta emot Nattvarden.” Hon fastade tre dagar, biktade sig och tog emot Nattvarden. På lördagen den 1 juli tvättade hon sig, bytte kläder enligt sin vana, kammade sig och sade till Glykeria:

”Tag lakanet och lägg det över mig för att, ser du? Det kommer tre vitklädda kvinnor på vägen.”

”Var är de, mamma?”, frågade Glykeria henne och såg ut genom fönstret utan att se någon.

”Låt dem vara. De har med mig att göra och inte med dig.”

En av hennes sista nätter hade hon en dröm om Demitrio, hennes yngsta son som hade dött först av oss alla, på grund av vilket hon alltid var otröstlig. Barnet var klätt i en vit skjorta, var barhuvat och befann sig på en stor äng där han plockade blommor.

”Vad gör du här?”, frågade hon honom.

”Jag plockar blommor,” svarade hennes son.

”Varför har du ingenting på huvudet? Jag satte alltid mössa på dig.”

”Här har vi inget behov av sådant”, svarade han henne med glädje.

Efter att ha tagit emot den gudomliga Nattvarden förvandlades hennes ansikte. Hon åt ingenting mer, utan bad bara om kallt vatten för att svalka sig, eftersom hon hade feber. Sedan visade hon så stor glädje som hon aldrig tidigare gjort

→ Fortsättning på sid. 8

■ Abba Dorotheos av Gaza (500-talet)

Själens tre delar och om odlandet av goda tankar*

Patristisk terapi

Enligt de heliga fäderna har själen tre delar: ”den **begärande**, den **aggressiva** och den **förnuftsmässiga**”¹.

Hädiska tankar uppkommer genom lidelserna från den **förnuftsmässiga delen**. **Onda tankar** uppkommer från lidelserna från den **aggressiva delen**². **Orena tankar** kommer från lidelserna från den **begärande delen**.

I allmänhet när själen tre delar inte fungerar enligt naturen, blir de sjuka och förvrängda. När de befinner sig i ett tillstånd som är motsatt naturen, blir de säten för de tre vanligaste lidelserna: **maktlystnad** (förnuftsmässig), **girighet** (aggressiv) och **njutningslystnad** (begärande).

Abba Dorotheos försäkrar oss först av allt, på ett skickligt och enkelt sätt, att ”alla fäder säger att varje lidelse uppkommer från en av dessa tre lidelser: maktlystnad, girighet och njutningslystnad.”³

***

Sedan vägleder han oss hur vi ska hela själen tre delar och de onda tankar som uppkommer genom dem: ”Varje lidelse har sin motsvarande dygd. **Högmod** har ödmjukhet, **girighet** givmildhet, **lösaktigt leverne** har återhållsamhet, **modfällighet** har tålmodig uthållighet, **vrede** har mildhet och **hat** har kärleken. **Kort sagt**: varje lidelse har som jag har sagt sin motsvarande dygd.”⁴.

***

Det är dock inte tillräckligt att fördriva lidelserna, utan det är nödvändigt att sätta tillbaka dygderna inom oss och etablera dem där på sin plats, därför att de har blivit sådda i våra hjärtan av Gud själv:

”**Dygderna** har givits till oss av Gud som en del av vår natur. **Samtidigt** som Gud skapade människan inplanterade Han dygderna i henne”. ”**På så vis** har Gud utrustat vår natur med dygderna, men lidelserna hör inte till vår natur; de har varken form eller existens”. ”**När själen vänder sig ifrån dygderna** genom njutningslystnad, skapar den själv lidelserna och sätter dem i stridighet med sig själv.”⁵. (Mörkret är inte skapat och har inte någon egen existens, utan råder när det inte finns ljus.)

Abba Dorotheos fortsätter att uppmana oss:

”**Därför** säger jag er att alltid vara ivriga att odla goda tankar så att ni kan finna dem i livet efter detta (när själen lämnat kroppen)”⁶.

***

Denna heliga fader talar särskilt om ”misstankarnas skadlighet” och råder oss att ”**med all vår kraft aldrig lita på våra misstankar**” utan bemöta dem med ”goda tankar”:

”**Därför**, om misstankar sätts i oss genom vår egen ondska, låt oss omedelbart förvandla dem till goda tankar och då kommer de inte att skada oss. **Misstankar** är onda och de låter aldrig själen finna ro.”⁷

”**Försök** inte få vetskap om din nästas ondska och acceptera inte misstankar mot honom. **Om misstankar** emellertid ändå blir sådda i vårt hjärta på grund av vår egen ondska, se till att omvandla dem till goda tankar och var tacksam till Gud för allting. **På så sätt** kommer du att uppnå godhet och helig kärlek”⁸.

Guds Moder behagas av "Akatistoshymnen" * "...gläd dig också du!"

Guds Moder är hela skapelsens utsägeliga och obeskrivliga mirakel både i Himmelen och på jorden. Hon kan bara värdigt lovsägas, så långt det är möjligt med mänsklig tunga, genom Akatistoshymnen till vår Härskarinna Theotokos, som skrevs genom hennes egen nåd och upplysning.

Det är därför Herrens Moder uppenbarade sig för många helgon, t.ex. Helige John Koukouzeles, Fader Antipas av Moldavien, Helige Alexander, abbot i klostret Svir i Ryssland, den bulgariske Helige Kosmas Zografiten och den klar-synte äldsten Philaretos av Konstamonitou, och sade till dem:

"Eftersom jag finner stort behag i den vackra Akatistoshymnen med dess 24 verser, ska jag älska, bevara och beskydda från allt ont, alla kristna som lever enligt Guds lag och hälsar mig varje dag med dessa hymner. Och på den sista dagen i deras liv ska jag försvara dem inför min Son."

(*) Arkimandrit Ioannikios Kotsones, *En Athonitisk Gerontikon* (Thessaloniki: Ekdoseis Hierou Hesychasteriou Hagiou Gregoriou Palama, 1999), sid. 337.

Asketen Fader Tychon sade att en munk borde växla mellan att **arbeta en timme och bedja en timme.**

Han älskade Akatistoshymnen till Guds Moder och berättade en händelse som skett i ett ryskt kloster avseende dessa hymner:

"Där fanns en munk som bad Akatistoshymnen till Guds Moder tjugofyra gånger om dagen på följande sätt: När han hörde klockan slå den timmen började han läsa bönen. Han bad hymnerna med så stor vördnad varje gång som om det vore första gången han sade dem.

En dag hörde han en röst från ikonen som sade till honom: **"Gläd dig också du, o tjänare, gläd dig!"**.

Fader Tychon läste också Akatistoshymnen till Guds Moder många gånger om dagen med tårar.

(*) Källa: "Agios Kyprianos" Nr. 303 (juli-augusti 2001), s. 54-55. Publikation och layout vår.

1. Abba Dorotheos, *Patrologia Græca*, Vol. LXXXVIII, col. 1832B ("An Interpretation of Certain Sayings of St. Gregory Chanted in Honor of the Holy Martyrs").

2. Med "onda tankar" menas inte här den vanliga sortens onära tankar, utan dem som folk "frigör för att skada och hämnas på sina fiender" (Hl. Nicodemos Hagioriten, *Exomologitarion* [Biktmanual] [Aten: M. Saliveros, n.d.], s. 42).

3. Abba Dorotheos, *Patrologia Græca*, Vol. LXXXVIII, kol. 1756C (Homilia 12, §5).

• Se också Hl. Mark Asketen, *Patrologia Græca*, Vol. LXV, col. 917C (*On the Spiritual Law: Two Hundred Texts*, §103, and *Philokalia*, Vol. I, s. 102, §101: "Intellettet är förblindat

av dessa tre lidelser: girighet, högmod och köttlig njutning."

4. Abba Dorotheos, *Patrologia Græca*, Vol. LXXXVIII, kol. 1757B (Homilia 12, §5). 5. *Ibid.*, kol. 1757C (Homilia 12, §6). 6. *Ibid.*, kol. 1753C (Homily 12, §4). 7. *Ibid.*, kol. 1720C (Homilia 9, §3).

8. *Ibid.*, kol. 1804BC (Lära 17, §3) (*Sources chrétiennes*, Vol. XCII, p. 504, ll. 26-30 [Brev 2, §187]).

• Se också *ibid.*, kol. 1800B (Lära 16, §4) (*Sources chrétiennes*, Vol. XCII, s. 496, ll. 15-21 [Brev 1, §183]): "Må Gud, i Sin godhet ge oss ett gott andligt tillstånd, så att vi också får möjligheten att lära oss något av varje enskild person och aldrig tänka någonting ont om vår nästa. Även om vi tänker eller misstänker någonting ont på grund av vår egen ondska, låt oss omedelbart omvandla vår tanke till en god sådan. Därför att genom att inte se någonting ont hos vår nästa föds godhet med Guds hjälp"

■ "Ära åt Gud i höjden..."

Tacksamhet och lovsägelse

till Herren för all Hans Nåd*

Starets **Nektarios** påminde ständigt sina Sandliga barn att tacka Gud för all Hans Nåd.

Som ett exempel på uppriktig tacksamhet berättade han om Helige Eleazar från Anzersks skete.

En natt gick Helige Eleazar ut på balkongen i sin cell, han betraktade den omgivande naturens skönhet och stillhet och blev rörd till tårar.

Och från djupet av hans hjärta, som var fyllt av gudomlig kärlek, kom en djup suck:

"O Herre vilken skönhet Du har skapat åt oss! På vilket sätt och med vilka medel kan jag, den eländiga mask som jag är, tacka Dig för all den stora och rika Nåd som du

har gett mig?"

Kraften från helgonets suck och bön öppnade himlarna och framför hans själs ögon uppenbarade sig myriader av lysande änglar som sjöng den stora änglalika lovsången: "Ära åt Gud i höjden och frid på jorden, bland människor i välbehag."

En röst sade till helgonet:

"Tacka också du, Eleazar, din Skapare med dessa lovord".

Och starets Nektarios tillade med en suck:

"Dagens generation har slutat upplåta tacksägelseböner till Herren och begränsar sig till att ständigt begära saker av Honom liksom otacksamma tiggare".

(*) *Holy Elders of Optina: St. Nektary (Kalamos: Hieras Mones Osiou Symeon tou Neou Theologou, 2003), s. 304. Översatt från grekiskan.*

→ **Fortsättning från s. 5 • Min mor**

och började sjunga troparier som hon hade lärt sig i Kyrkan: "Kristus är uppstånden", "I alla, som haven blivit döpta till Kristus, haven iklätt eder Kristus", troparierna för Kristi födelse, Pingsten och andra. **H**on bad oavbrutet: "Herre Jesus Kristus, förbarma Dig över mig, syndare. Guds Moder, förbarma dig över mig, syndare", "O, Herre, straffa mig icke i Din vrede och tukta mig icke i Din förtörnelse", Psalm 50 och hon upprepade hela tiden: "Mottag, Herre dem som kommer till Dig och mottag sedan också mig..."

Den sista dagen, natten till tisdagen, sov hon inte alls, utan bad viskande utan uppehåll. Sedan sade hon till Glykeria: "Gör en fin minnesgudstjänst för mig med kolvya, prosfora och blommor."

Tisdag morgon, den 4 juli, när de första solstrålarna kom in genom fönstret i hennes rum, bad hon Glykeria om ljuset, hon öppnade ögonen och viskade: "Förlåt mig!", sedan vände hon sig åt andra sidan och insomnade för gott.

Hennes själ flög från sin kropps lerkärl, som hade plågats så mycket och utstått så stora besvär. Hennes ansikte var fridfullt och ett leende fanns på hennes läppar.

* * *

Hon levde nästan 87 år, av vilka 39 tillsammans med sin man och övriga 25 år som änka. Hon föddes den 8 september 1880, gifte sig i januari 1903 och avled den 4 juli 1967.

Min far föddes 1873 och avled den 1 augusti 1942.

(*) *Fader Petronios Tanase från Rumänien, "Bilder av mildhet", sid. 95-101, utgivning: "Ortodox kypsele", 2004.*

• **Postadress:** Convent of the Holy Angels, P.O. Box 51891, 145 65 Agios Stephanos, Attikis, Greece
 • **e-post:** mhangels@otenet.gr • **Telefonnummer:** 0030-22950 22582 • **fax:** 0030-22950 22582 • **Publiceras på åtta språk:** grekiska, ryska, engelska, franska, italienska, svenska, tjeckiska och georgiska (www.hsir.org/Publications_en/OikodomiParamythia.html) • **distribueras gratis** • **Med välsignelse och överinseende** av Hans Eminens Metropolitan Kyprianos av Oropos och Fili, den Sanna (gammelkalendariska) Grekisk-Ortodoxa Kyrkan.